

יום ראשון, כ"ה שבט

העובדה שיום ראשון הינו יום החופשה הרישמי בארצות-הברית, מורגשת היטב גם ב"סדר היום" ב-770: החל בזה שעשרות אברכים - שזמני מקום עבודתם לא מאפשרים להם להתפלל במהלך השבוע במנייניו הקדוש של הרבי שליט"א - מנצלים את יום החופשה, ולאחר לימוד חסידות הם זוכים ומשתתפים במניין הזה; וממשיך בכך שעשרות יהודים, ישראלים לשעבר ומשאר רחבי העולם, מנצלים את יום זה כדי לבקר בבית שהרבי כינהו "תלפיות - תל שכל פיות פונים בו". מטרת הביקורים היא גם על-מנת להתרשם מהנעשה ב"בית מקדש דזמן הגלות" ומהפעילות העניפה המתרחשת בו, וגם לבקשת ברכה והצלחה בגשמיות ורוחניות מהרבי שליט"א, ע"י כתיבה ביאגרות-קודש' או באופנים אחרים, כל אחד לפי הרגשיו ומחשבתו.

הערב ערך הרב **אליעזר זוהר אייזנברג** התוועדות מיוחדת לרגל יום השנה של בנו התי' אורי משה ע"ה. במהלך התוועדות סיפר סיפורים על בנו ועל ביקוריו הרבים ב-770. בין היתר סיפר על הפעם הראשונה ששרו לפני הרבי את הניגון הידוע על המילים 'הרבי שליט"א אין כמוך בעולם...', שיר שחובר לכבוד תהלוכות ל"ג בעומר הראשונות שהיו בארץ-הקודש בשנת תשי"ם. וכך סיפר:

בעיצומם של ההקפות בשנת תשמ"ח פצחו מספר אברכים ותמימים מארץ-ישראל בשירת הניגון עם המילים הללו. היו בקהל כאלו שהדבר "צרם" להם וקולות ההשתקה

והששש... נשמעו היטב בכל היזאלי הגדול, עד שלפתע, כשהגיעו השירים לסוף השורה האחרונה שבשיר: 'על ידי הרמטכ"ל הגדול מכולם נתגבר על העולם-הם-הם-הם...', הניף הרבי את שתי זרועותיו הקדושות באוויר בתנועת העידוד הידועה, וכל קהל האלפים שאגו במלא גרום את סיום תיבת 'העולם', כך במשך מספר דקות ארוכות בהן הרבי ממשיך לעודד בחוזקה. מובן שלאחר עידוד שכזה השיר נכנס לתודעה וגם אלה שלא הכירו אותו עד לאותו מעמד זימזמו ברגש רב את מילות השיר.

הסיפור עדיין לא הסתיים. במוצאי שמחת-תורה הרבי שליט"א הבדיל על הכוס ולאחר ההבדלה ניצבו אלפי החסידים בתור על מנת שיכלו לזכות ולקבל יין מ'כוס של ברכה'. במהלך כל השעות הרבות של החלוקה הרגילות היא, לשיר ולנגן ניגוני שמחה. והנה, כאשר החלו החבריה הישראלים לשיר את הניגון שהתקדש על ידי הרבי אמש בהקפות, חזרו על עצמם נסיונות ההשתקה של מספר חסידים, שסברו שאין זה ראוי שהשיר בעל המקצב המקפץ יושר ב-770, אך הרבי השתיק באחת את כל הלחשושים והרמיזות כאשר המחזה הנהדר שב על עצמו, הפעם ביתר שאת: הרבי הפסיק את החלוקה והחל לעודד בעוצמה את השירה תוך שהוא מניף את שתי ידיו בצורה נדיה, כאשר הגביע נתון בידו. וכך, במשך דקות רבות, כל 770 קפץ וירד בשאגות שבקעו מגרונות ניחרים, ולאחר מכן נותרו כל הנוכחים בעינים דומעות מהתרגשות על כך שזכו למראה נפלא שכזה (מראה זה הינו כה יחודי, שלכן הוא מופיע ברבות מקלטות היווידאו). מיני אז הופץ

השיר בכל קצווי תבל והוא מושר בחדרת קודש, מביא לידי ביטוי את האהבה הנפשית העמוקה אותה רוחשים החסידים לכ"ק אדי"ש מלך המשיח.

[**אמור המגיה:** לפי זכרוני, וכן הוא בשני יומנים נדפסים מאז - 'שבועון בית חיינו' גליון מספר 2 ע' 11, 'בית חיינו' גליון מס' 16 ע' 12 - מי שהתחיל לשיר את הניגון הזה היה השליח-ציבור לתפילת שחרית ביום שמחת-תורה, ר' ישראל דוכמאן ע"ה, כאשר (אחרי קידוש שמחת-תורה'דיק כהלכתו...) לקח את הספר-תורה מעמוד התפילה ועד לבימת הקריאה. אגב, בעוד וביומן הראשון פירשו בשמו של השי"ץ וכתבו שהחל לנגן 'הרבי שליט"א', הרי שביומן השני, שעורכיו חששו מביקורת של אחד מחברי המזכירות, כתבו: "כשהוציאו הס"ת לקריה"ת החל החזן הניגון - ההמנון הידוע - "והשיב לב אבות על בנים...". זכורני שאחרי ההדפסה ביקש ר' ישראל דוכמאן לברר זהות העורכים ואז בא עליהם בטרונאי: היתכן? אני מתחיל לשיר "במסירות-נפש" את השיר 'הרבי שליט"א', ואתם כותבים שהיה זה ניגון אחר (הוא הכיר רק את הפתיחה...), ועוד לא כותבים את שמי, אלא שהיה זה "עפעס אַ חזן...!". אגב, בוידאו מאותה חלוקת כוס של ברכה, שהייתה אז במוצאי-שבת בראשית, נראה ר' ישראל כשהוא עומד ליד אדי"ש וחדווה מיוחדת נסוכה עליו בעת ששרו את "השיר שלו"...].

יום שני, כ"ו שבט

בשעות הבוקר המאוחרות, הגיעה קבוצה גדולה של ילדים עולי מדינות

חבר העמים לביקור ב-770. נערך עבורם כינוס צבאות-השם ביזאלי הגדול ולאחר מכן שמעו הסבר על מעלתו של המקום, ובמיוחד על מעלת המרא-דאתרא של 770, הלא הוא הרבי מה"מ. ביחד עם מלוויהם אמרו את שנים-עשר הפסוקים והכריזו "יחי, שמעו סיפורי מופת מהרבי ונתנו צדקה. בסיום הכנס נצצו עיניהם בהתרגשות והדבר העיד על החוויה הריגשית העמוקה שנחלקה בנפשותיהם.

בסיום כל אחת מהתפילות במניין הרבי במשך היום, נוצר מעגל רוקדים גדול הסוחף אליו רבים מהמתפללים השרים ומתחננים לגאולה ולהתגלות הקרובה – בשירת "יחי אדוננו! הריקודים הם לצלילי קלרינט בו מנגן אברך הנחבא בדרך-כלל אל הכלים, וכעת הוא ניצב על עומדו ליד ארון-הקודש ומנגן. בסיום תפילת מנחה הצטרף אליו הרב משה כהן, נגן נוסף, שהוסיף לשירה נופך חדש, דבר שהתבטא בריקוד הממושך, יותר מהרגיל.

מארגני השיעור השבועי לבוגרי ישיבות חסידי חב"ד בצפת וחיפה הגו רעיון מעניין, והשבוע הם צילמו את איגרת הקודש אותה שלח הרבי מה"מ – בחיי אדמו"ר הרי"צ – למשפיע הרה"ח ר' שלמה חיים קסלמן ע"ה, ששהה אז בפריז. באיגרת זו, שהיא "איגרת חובה לכל חסיד", כותב הרבי על אופן ההתקשרות שהרבי תובע מכל חסיד וחסיד בליווי ביטויים נדירים. כך למשל הרבי כותב שעל כל חסיד לפרסם לכל יהודי שישנו אדם, פלוני בן פלוני, שאליו ניתן לפנות בעת צרה ולזכות מברכותיו, ועניין זה הוא לא מצד חסידישקייט או יראת שמים יתרה, אלא פשוט מתוך אנושיות ואהבת ישראל, שבידך היכולת לחלץ אדם מישראל מצרותיו על-ידי שתקשר בינו לרבי.

בהמשך ההתוועדות, שהיתה ספוגה וחדורה בהוראות הנ"ל של הרבי שליט"א, סופר גם על החסיד המפורסם, שעליו ניתן לומר שהיה מקושר לרבי בכל רמ"ח ושס"ה, הרה"ח ר' אברהם פאריז ע"ה – ראו **במסגרת**.

יום שלישי, כ"ז שבט

היום מלאו תשע שנים לשיחה המופלאה של הרבי שליט"א אודות פעולותיו של נשיא הדור החודרות לכל הנהגות העולם. המוני תמימים ישבו ולמדו את השיחה השמיימית הזו הרצופה ביטויים נדירים בקשר להנהגת העולם בידי הרבי מה"מ שליט"א, ורמזים על היותו של נשיא דורנו מלך המשיח לו ציפו

ויחלו כל הדורות. בהקשר לכך שהרבי מנהיג את העולם התפרסם היום ב-770 סיפור מופלא – ראו **במסגרת**.

לפני כל חג ומועד מפיצה ספריית הקלטות 'קול מנחם', הנמצאת במרתף 770, קלטות בהן מושמע קולו של הרבי מה"מ בשיחות אקטואליות לאותם הימים. כך למשל היה לפני יו"ד שבט, שהושמע המאמר 'באתי לגני' תשכ"א, וכך גם היום, שלרגל חג פורים הקרב ובא הנפיקה הספרייה קלטת ובה מבחר קטעים משיחות קודש של הרבי מה"מ על חג פורים. בין יתר הנושאים שבקלטת: פורים שפיל לילדי ישראל, ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה, ועוד. הקלטות ניתנות לרכישה בצורה עצמאית דרך קופסא המונחת ב-770, וכל החפץ לקנות משלם במקום ולוקח בעצמו.

יום רביעי, כ"ח שבט

במהלך היום נתלו ברחבי 770 מודעות מטעם 'המטה העולמי להבאת המשיח' וימטה שירה וזמרה, המבשרות לציבור שכמו כל שנה – החל מהוראת הרבי מה"מ בשנת תשנ"ב להרבות בשמחה בחודש אדר – יערכו גם השנה בכל יום, בסיום הסדרים, ריקודים ב-770.

בשעות הערב נערכה ביזאלי הגדול מסיבת בר-מצווה לנער נרגש, שהחליט בעצה אחת עם הוריו לחגוג ולהתוועד ב-770 את היום הגדול בו הוא מקבל עליו עול המצוות. בהתוועדות זו, שהגשמיות בה היתה

בהרחבה, אף לא חסרו דברי תורה וסיפורים מעניינים. שיאה היה כמובן כאשר הנער חזר בעל-פה על המאמר ד"ה 'איתא במדרש תילים'.

התוועדות השבועית של התמימים הצפתים התקיימה בכלל 'תפארת זקנים' ליד העזרת נשים ד-770. השבוע היא נסובה על נושא האחדות המוכרחת בין כללות אנ"ש בכלל והתמימים בפרט, במיוחד אלו הנמצאים שנה תמימה ב-770 בדי' אמותיו של הרבי שליט"א.

במהלך ההתוועדות חזר אחד התמימים 'וואָרט' מענין המרומז בפרשת השבוע פרשת משפטים. ואלו דבריו:

בפסוקים המתארים את הארועים המקדימים את עליית משה רבינו להר סיני, מובאים שני פסוקים המתארים את תשובת בני ישראל להצעתו של הקב"ה בנוגע לקבלת התורה. בפסוק הראשון נאמר "...ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דיבר ה' נעשה". כמה פסוקים אח"כ נכתב הפסוק: "ויקח את ספר הברית ויקרא באוזני העם ויאמרו כל אשר דיבר ה' נעשה ונשמע". ולכאורה, מהו השוני בין הפסוקים, שבפעם אחת נכתב רק נעשה, ואילו במשנהו נכתב נעשה ונשמע?

אלא התשובה היא כזאת: ישנם ב' אופנים לקיום כל התרי"ג מצוות, וכל אחד מהפסוקים מרמז על אופן אחר. האופן הראשון הוא שהיות וכל עם ישראל הם קומה אחת שלימה, על כן כאשר המלך מקיים את המצוות בהם הוא מחויב, הדבר נחשב שכל

יש רבי בישראל!

אחד מאברכי השכונה דיבר עם רעהו, המשמש כמשפיע באחת מישיבות חב"ד בארצות הברית, והדברים התגלגלו לכך שהרבי ממשיך לענות תשובות וכו' גם בזמן הנוכחי של ההעלם והסתר. לאחר מספר דקות חתם האברך את הדיון באומרו, כי אם הרבי באמת מנהיג את העולם כמו בימים הטובים כאשר עינינו הגשמיות זכו לחזות בו, אזי הוא רוצה לקבל ממנו דולר, כהוכחה חותכת לכך שאין כל שינוי בהנהגה.

בין כל הטיפוסים המגוונים המסתובבים ב-770, ישנו סב חביב ונעים-סבר, המכנה עצמו בשם יוסף ומציע לכל באי המקום כרטיסי חיוג לארץ, עטים, ובולים, במחירי החנות. והנה, לאחר השיחה בין האברך והמשפיע, ניגש הזקן לאותו אברך והציע לו את מרכולתו. מיועדנו לא היה זקוק לדבר מסוים אך לא יכל לסרב להפצרותיו של הרוכל ולבסוף החליט לקנות מספר בולים, שיהיו לו למקרה הצורך. הוא מסר לרוכל שטר של עשרה דולרים וקיבל תמורתו גליון בולים ועודף של שני שטרות בני דולר כל אחד. לפני שהכניס את השטרות לכיסו הבחין בכיתוב על אחד השטרות, כשקירב את השטר לעיניו נעתקו המילים מפיו. על השטר נכתב: 'קייבלתי מכ"ק אדמו"ר שליט"א ב... ה'תשנ"א'. לאחר שהתאושש מההלם הראשוני הסתובב האברך בכל 770, סיפר את הסיפור ובסיומו הכריז: "אכן יש רבי בישראל".

הזקן פסק: האוצר שייך לרבי!

והנה אחד הסיפורים שסופרו על ר' אברהם פאריז ע"ה:

לאחר מלחמת ששת הימים ביקרה קבוצת תיירים במחילות הכותל בליווי מדריך מוסמך שהסביר להם על הדרך בה הם עוברים. המדריך עשה מלאכתו בליווי גוזמאות וחצאי אמיתויות, כדרכם של מדריכי טיולים. בדרכם הגיעו התיירים לבור עמוק, כזה שנחפר שם לפני שנים על ידי ארכיאולוג גוי, ואותו מדריך הסביר להם שהבור הלו הינו בור מים לשתיה מתקופת בית המקדש השני...

התיירים המסוקרנים הביטו לקרקעית הבור, ונוכחו לתדהמתם כי בסוף הבור העמוק מונחים מטבעות (אותם זרקו לבור מבקרים קודמים), וניחשו שמדובר באוצר... את השאלה המתבקשת, למי שייך האוצר, הם היפנו למדריך הנבוכ, שהחל לגמגם...

במבוכתו כי רבה, הפנה את מבטו וראה בסמוך להם אדם חרדי מבוגר, בעל זקן לבן וארשת רצינות נסוכה על פניו. המדריך הציע לפנות אל הזקן בתקווה להציל מפי ידיעות על בעל האוצר...

הזקן, כפי שכבר בוודאי ניחשתם, היה ר' אברהם פאריז. הוא האזין לשואלים ובתשובה לשאלתו המסכמת של המדריך: "של מי המטבעות הללו?", השיב בפשטות: "מה השאלה? המטבעות שייכות לכ"ק אדמו"ר שליט"א מליובאוויטש היושב בברוקלין!"...

העם קיימו מצוות אלו, וכך לגבי כהן גדול, נזיר וכו', ועל כן נכתב בפסוק הראשון "ויען העם קול אחד" דהיינו כאשר נהיה מאוחדים, כאילו אנחנו אדם אחד, אזי יחשב לנו ש"כל הדברים אשר דיבר ה' נעשה". לעומת זאת, ישנו גם אופן אחר לקיים את כל התרי"ג מצוות, והוא ללמוד את כל התורה כולה, שכך יחשב הלימוד התיאורטי כעשייה ממשית. דבר זה רמזו בני ישראל בתשובתם בפסוק השני, לאחר שמשה רבינו קרא באוזניהם את התורה: "כל אשר דיבר ה' נעשה" – על ידי ש"נשמע" ונלמד את כל תורתך, במילא יחשב לנו הדבר כאילו קיימנו את כל המצוות בפועל.

ההוראה למעשה מההתוועדות הייתה ברורה: הרבי מה"מ דרש ותבע מהחסידיים להיות באחדות משום שכל ישראל הם קומה אחת שלמה. כמו כן, צריך כל אחד לזכור את התבטאותו המבהילה שנשמעה מפי קודשו - "לו היתה אחדות בין החסידיים משיח צדקנו היה מגיע מזמן!".

יום חמישי, כ"ט שבט

לאחר השיעור השבועי בענייני גאולה ומשיח החלו ריקודי השמחה והשירה האדירה של המוני אברכים ותמימים, שקיימו את הוראתו של הרבי שליט"א משנת תשנ"ב להוסיף בשמחה בחודש אדר ועל ידי זה לבטל את כל העניינים הבלתי רצויים. המחזה שילווה אותנו במשך כל חודש אדר היה שמח ועליו ביותר: לצלילי קולות הניגונים שבקעו ממכשירי ההגברה והסאונד החדשים, שנקנו זה עתה, רקדו עשרות תמימים במשך שעתיים רצופות ללא הפוגה. בתווך עמד האיש האחראי על אירגון הריקודים, בתוקף תפקידו כמנהל "מטה שירה וזמרה", המשגיח הרב **יקותיאל מנחם ראפ**, אשר וחילק משקה לכל קהל הרוקדים.

לאחר הריקודים, שכאמור ארכו שעתיים רצופות, סיפר הרב ראפ על ימי הבראשית של הנהגת הריקודים ב-770: באדר תשנ"ב הגיש 'המטה העולמי להבאת הגאולה' לרבי דו"ח על פעולותיו. המענה שקיבלו היה 'מרבית בשמחה שישים יום, ולכן אירגנו ריקודים מידי ערב ביזאלי הגדול. לאחר זמן הוגש לרבי מה"מ דו"ח נוסף שכלל דיווח על הריקודים והשמחה שהיתה באותו ערב, והמענה היה 'ותהא פעולה נמשכת'. מיני אז בכל שנה בחודש אדר נערכים ריקודים בכל ערב. כל המעוניינים לראות את הריקודים הללו יכולים לעשות זאת באתר האינטרנט המשדר 24 שעות ביממה מ-770.

יום שישי, ל' שבט, א' דראש-חודש אדר

סימניו של ראש חודש אדר ניכרו היטב במהלך התפילה: בתפילת 'הללי הוסיפו החזן והקהל ניגונים, בנוסף לניגונים הרגילים ('הללו, 'קלי אתה'). כמו כן, קריאת התורה נערכה היום כמו בכל ראש חודש, על בימת הקריאה בה קוראים בשבתות וימים טובים. כמנהג חב"ד הספר תורה הוחזר לארון הקודש מיד לאחר ההגבה.

בתפילת ליל שבת נוגן חלק מהפיוט 'לכה דודי' במנגינה השמחה שרגילים לשיר אותה על המילים 'ויהי בימי אחשוורוש...'. לאחר התפילה החלו ריקודי השמחה של חודש אדר והעובדה שהפעם לא היו כלי זמר לא העיבה על עוצמתה המתפרצת של השמחה. הריקודים נעצרו רק בהגיע השעה של 'סדר ניגונים'.

יום שבת קודש פרשת משפטים, ב' דר"ח אדר, שבת שקלים

כנהוג בכל קהילות ישראל הוצאו היום מארון הקודש שלושה ספרי תורה, לקריאת פרשת שבוע, קריאת ראש-חודש, והמפטיח בפרשת שקלים – אותו קראו בספר תורה של הרבי שליט"א, המוצא מארון-הקודש בכל

פעם שיש קריאה נוספת לפרשת השבוע. כמוכן שאת דרכו של הספר תורה מהבימה ואליה ניצלו רבים מהמתפללים לנשק אותו ברגש רב. אלו שלא הספיקו לעשות זאת בדרך ניגשו אל הבימה בין הקריאות ובהדרת כבוד נישקו את הספר תורה של הרבי מה"מ.

הנוהג ב-770 הוא, שכל חתן תולה את ההזמנה לחתונתו בלוח המודעות הנמצא ליד היציאה המערבית של 770 (ממנה עולים ל'זאלי הקטן). השבוע נתלו שם לא פחות ממניין וחצי הזמנות, לחתונות שיתקיימו בעז"ה השבוע, דבר שהבטיח שבת מעניינת... ואכן, בקריאת-התורה בתפילת שחרית, לבד מהעליה הראשונה, כל העולים היו חתנים. כך גם בתפילות המנחה שנערכו לאחר מוסף ולאחר ההתוועדויות.

מראה 770 בעת ההתוועדויות היה מרהיב עין. במתחם שבין הבימה ועד למרפסת נערכו השולחנות להתוועדויות הרבות של החתנים. בנוסף לכך, עקב השמחות המרובות, צורפו שולחנות רבים לשולחנות הקיימים והשמחה גאתה לבלי גבול, כאשר מכל שולחן בוקעת ועולה שירה שמחה או ניגון דביקות, והם מתערבים עם קולות המשפיעים המתוועדים ובקולות הלחיים והברכות לחתנים. מובן שאווירת חודש אדר שלטה בכל ההתוועדויות ועשרות רבות של אברכים נשאו ב-770 עד

גם כשהתלבשו במסווה של "רע במיעוטו". והרי לדברי הרבי, משא ומתן עם ערבים גורמת בצורה ישירה לשפיכות דמים!

גם רבני חב"ד באה"ק נמנעו במפורש במכתבם לבחירות האחרונות להורות על מועמד כל שהוא.

ואכן מן הראוי שיתקיים דיון מעמיק על-ידי רבני חב"ד בקשר לבחירות לראש הממשלה, לאור תורתו של הרבי (ולפלא שבישערי הלכה ומנהגי התעלמו לגמרי מהוראותיו של הרבי בקשר לבחירות בארה"ק, והרי תורה ערוכה היא באגרותיו של הרבי!).

ולסיום, אינני יכול להתאפק מלהתייחס לדברי הבלע ונאצה אודות "בוחרים משיח". בפרסומים האמורים מתגאים בכך שכשהם קונים רכב הם לא בוחרים משיח. וכך גם מתייחסים בזלזול למי שבוחר במשיח עבור ראש

ממשלה. אמנם, מה נעשה "שפיהם הכשילים" ו"רבים דקרו". הרבי הוא זה שהמציא את הרעיון של "בוחרים משיח". הוא זה שאמר (בעת חלוקת הדולרים – ניסן תשי"ג) במענה לשאלה (רצינית) אודות ראש ממשלה באה"ק, ש"משיח יהי ראש ממשלה". ובמענה לשאלה אודות בחירות אמר (לנציג אגודת ישראל – הרב הלפרט, בתשנ"ב), שצריך להיות "הבוחר בתורה ובמשה עבדו".

משה כ"ץ

ירושלים עיה"ק

הדגש והאסדה
 ארץ הַגַּ הַכֶּסֶח
 כוֹס קִיּוּם אֲנִי בְּרָגָם
 יחי הַמֶּלֶךְ הַמְּשִׁיחַ וְזֵכָרָתוֹ ה'!
 להחזיר רחל 1991:
054-983793
 או 1 אינטו נט:
770.co.il

איננו צריכים יותר מכך מאומה. זו הסיבה היחידה הטובה הבריאה הנדרשת והטבעית לנהוג בדרך זו. בנוסף, אם מעוניינים לראות איך שהתורה חודרת 'יופי' בגדרי העולם, ניתן בהחלט להוכיח ממצאות החיים.

לסיום, נקודה חשובה אודות העיתוי הנוכחי:

הרבי, במכתב מראש-חודש אדר ה'תשי"ד מבאר את מאמר חז"ל "באחד באדר משמיעין על השקלים ועל הכלאיים" בעבודת האדם לקונו בימים אלו דעקבתא דמשיחא. וזה התוכן בקצרה: מצאנו בדברי חז"ל שחודש ניסן הוא חודש הגאולה. זה מוסכם על כולם (גם לדעה ש"בתשרי עתידין להגאל" עדיין נקרא חודש ניסן "חודש הגאולה" משום

יציאת מצרים שעל מועדה אין חולק). אנו רואים – ממשיך הרבי – שחז"ל טרחו למצוא טעמים לגאולת-מצרים, ואנו למדים מכך שיש לחפש את הסיבות שבזכותן נזכה לגאולה העתידה.

ידוע שמפני שינאת-חינם חרב בית-המקדש, ובתיקון המחדל לצד השלמת עבודת הביורורים - תבוא הגאולה. זה אפוא הרמז הטמון במשנה: באחד באדר, יומו הראשון והכולל של חודש ההקדמה וההכנה (אדר) לחודש הגאולה (ניסן) – מכריז הבית-דין על השקלים, שכל בני ישראל משתווים בנתינתן: מחצית, לא פחות ולא יותר, מה שמקריין בבירור את הנתון המאחד, האנטי-שנאה ומחלוקת. דהיינו שבבוא ראש-חודש אדר עלינו לאחד קצוות, להעשות אגודה אחת,

ובמצב נפלא זה - בוא תבוא הגאולה. (עד כאן תוכן האגרת).

עתה, בימי השמחה, נקיים את המשנה/הוראה של רבינו מה"מ נשיא דורנו להתאחד, לאהוב באמת ובתמים איש את רעהו, ותמיד, תמיד, נדון את כל האדם לכף זכות. נזכור את השיחה האחרונה (לע"ע) ששמענו מהרבי מלך המשיח (שנאמרה גם כן בחודש אדר) בה עורר הרבי על אהבת ישראל ונממש זאת כהוגן. יש מקום להעריך ואף לקבוע, שקל יותר בימי השמחה שבחודש אדר לשפר קו מאשר בעונות אחרות. לאָמִיר אַרְיֵינְכָאֲפַעֵן!

וזכות לימוד הזכות של כל אחד על כל אחד – תזרו את קיום היעוד ואתם תלוקטו לאחד אחד – בגאולה האמיתית והשלמה. תיכף ומיד ממש.

שלעסער
און שליסלען
 (ברוכה) למחוקים ע"ת
 תעודת זכר וזכר חזרתי לטובת
 משאם בדיקת, רחוק וצמורה
 למחוקים, לזכר
 דקטורט ונמחה סתתות
 ערבה דקטורט, ארזים, צערים וזכר

פון אונדזערע
חסידישע קוואלן
 לטוב אחרות, מאמרים, טענות
 רובים בארץ, כולל אחרות
 המפנים הקדום
 ערבה דקטורט ונמחה לכל
 ערבה ונמחה, ארזים, צערים וזכר

אין
לען אידיש
 חברה להגדלה האשון
 תעודת זכר וזכר על
 כולל בן היום, אחרות,
 ערבה דקטורט ונמחה

"... מן דעה וואס די אמירת חסידות מן ררוחיה תשיאה איז געווען אין אידיש דוקא - איז א ראי, או אין אידיש איז דא א מעלה לגבי אנדערע לשונות, וואס זי איז מוכשר צו אמירת חסידות..." (מדברי הרב)

להזמנות וביירוטים, נא לפנות למחברת. נבי נישיער-לאה ליפשיץ (רס)

054-914584 , 08-8503475